

“Mwngz baenzlawz haeuj singz?” Luz Bingz cam.

“Bouxvunz soengq gou daengz rog singz couh dauqbae lo. Gou vuenh geu buh wng couh ndonj haeujdaeuj lo.”

Luz Bingz seizneix cij sijsaeq yawj dahngeih haujlai nanz mbouj raennaj neix, “mwngz youh louz byoemraez lo.”De naeuz.

“Mboujmiz vunz bang gou daet.”

“Mwngz siengj daet gou couh bang mwngz daet.”

“Gou mbouj daet. Aenmbei gou gaenq bienq hung lo. Gou gaenq gamj mauh yungiemj daeuj ra mwngz lo.”

Luz Bingz ndwn youq baihlaeng Sung Yingjyiz, got dawz de.

Bouqfeigyaeuj Hozsun haemh neix lumjbaenz miz haujlai duznou buet bae buet dauq, nauhyied raixcaix, diuz liengzranz yaek hawj gyoengqde daenh goenq lo.

Lienzdaeb sam haemh, gij yienghsiengq bouqfeigyaeuj cungj dwg baenzneix.

Luz Bingz naeuz: “Geij ngoenz neix, caeklaiq daxboh mwngz mbouj gvaqdaeuj.”

Sung Yingjyiz naeuz: “De gvaqdaeuj, gou hix mboujndaej raen de ha. Gou ndoj youq ndaw fuengz, mbouj okbae.”

“Mwngz dauq ranz yawj de ndaej lwi?”

Sung Yingjyiz naemj yaep ndeu, ngauzngauz gyaеuj, “gou baenzlawz dauqbae? Daxboh gou mbei iq, raen daengz gou, mbouj dai vunz ha. Vunz Yizbwnj danghnaeuz rox gou dauq ranz, itdingh haih daxboh gou.”De naeuz, “caj hoenx hingz Yizbwnj le, gou caiq dauqbae yawj de.”

Luz Bingz mbouj gangjvah.

“Hix vaiq lo,” Sung Yingjyiz naeuz, “Suhlenz gaenq baij bing hoenx daengz Cungguck baih doengbaek lo, ngoenzcej vunz Yizbwnj mbouj raez lo.”

“Dwg lwi?” Luz Bingz naeuz. “Yingjyiz, gou bang vunz Yizbwnj guh saeh mwngz rox lwi? Daxboh mwngz hix dwg.”

Sung Yingjyiz cam: “Mwngz bang vunz Yizbwnj guh gijmaz saeh?”

Luz Bingz naeuz: “Gou bang vunz Yizbwnj fei

Canghfeigyaeuj

理 发 师

□Fanz Yizbingz sij Mungz Sugij hoiz

□凡一平 著 蒙树起 译

“你怎么进的城?” 陆平说。
“送我的人到了城外，就回去了。我换了件烂衣服，就混进来喽。”
陆平这才仔细打量久别的二小姐，“你又留长发了。”他说。
“没人给我剪噢。”
“你想剪我还给你剪。”
“我才不剪呢。我胆子已经够大了。冒那么大险来看你。”

陆平站在宋颖仪身后，把她抱住。
和顺理发店这天晚上就像是来了一大群老鼠，疯狂地闹着，仿佛要把房梁震塌下来才算完。
连续三个晚上，理发店的状况都是这样。
陆平说：“这几天，幸好你爸不来。”
宋颖仪说：“他来，我也不能见他呀。我就躲在里屋里，不出去。”
“要不，你回去看看他吧。”

宋颖仪想了想，摇了摇头，“我怎么回去呀？我爸那么胆小，见了我，还不怕得要命。日本人要是知道我回家，会害了我爸。”她说，“还是等打完日本人，我再回去看他。”

陆平不语。
“也快了，”宋颖仪说，“苏联已经出兵东北，日本人的日子不长了。”

“是吗?” 陆平说。“颖仪，我给日本人做事你知道吗？你爸也是。”

宋颖仪说：“你给日本人做什么事?”
陆平说：“我给日本人理发。”
“嗨，理发算什么?” 宋颖仪说，“除非你把国民党军队师长的姨太太交给日本人，才饶不了你。”

“那你爸呢?”
“我爸怎么啦?”
“他把胜哥给告了，”陆平说，“胜哥死了，你知道吗?”

“他该死。他害死了我姐，如果不是他想强奸我姐，我姐也不会掉下河去淹死。”宋颖仪说。

“也是，”陆平说，“胜哥这样死了也好，还算光彩。将来我死了也许名声比他还臭。”

宋颖仪堵住陆平的嘴，“不许你说死！你绝不能死，我绝不会让你死。要死我们一块死，我死了你才能死!”

陆平笑，“你看，你说的全是死。”
“好，我不说了。”宋颖仪说，她抱着陆平。他们的拥抱从深夜到天亮。

宋丰年等陆平给客人理完发走了以后，才从口袋里掏出一份报纸，让陆平到后房去看。

陆平看到的是美国在日本扔原子弹的消息。

宋丰年跟着进到后房，忽然发现理发师的卧室第一次变得那么整洁，他只想赞许，却没想到别的。“这就对了，干干净净，多好。”

陆平说：“不是闲着没事吗，就想到收拾屋子。”

宋丰年说：“等日本人走了，我们的理发店生意还会好起来。”

陆平说：“我再也不用去摸摸日本人的死头烂脸了。”
宋丰年说：“日本人不是没走吗？去还得去，都要到头了，万一把日本人得罪了，搭上条命多不值得，你说对吧?”

“房间收拾得这么干净，我就是不想死。”陆平注视着床说。现在的床上虽然空寂无人，但他的回忆和幻想始终都是他和宋颖仪——他和二小姐在床上颠鸾倒凤，废寝忘食，像从冬眠期醒过来后的蛇。床上的声响依然如春雷般令人亢奋。

此刻莫名其妙的二小姐的父亲就在身边，但理发师旁若无人。

军营里的日本兵颓废沮丧到了极点，仿佛死神或末日降临。三个小时前，他们相继收到两份命令，内容几乎完全相同，就是无条件投降。所不同的是命令有一份来自日本天皇，还有一份来自被他们侵略的中国。从那时候开始，他们停止了所有的军事行动并全部撤回军营，等待中国军队的受降。

(六)

byoem.”

“Hai, fei byoem suenq gijmaz saeh?” Sung Yingjyiz naeuz, “danghnaeuz mwngz dawz yahnoix gozminzdangj gwzmingginh swhcangj gyau hawj vunz Yizbwnj, cij mbouj cuengq gvaq mwngz!”

“Daxboh mwngz ne?”

“De gauq Goswng lo,” Luz Bingz naeuz, “Goswng dai lo, mwngz rox lwi?”

“De hab dai, de haih dai dahcej gou, danghnaeuz de mbouj siengj gaemh’ ej dahcej gou, dahcej gou hix mbouj doek roengz ndaw dah dumh dai.”Sung Yingjyiz naeuz.

“Hix dwg,” Luz Bingz naeuz, “Goswng ngaiz vunz Yizbwnj gaj dai lij suenq miznaj, daengz laeng gou dai le mingzsing beij de lij haeu.”

Sung Yingjyiz yungh fwngz saek dawz bajbak Luz Bingz, “gaej luenh gangj dai! Mwngz mboujndaej dai, gou mbouj hawj mwngz dai. Yaek dai songraeuz doengzcaeз dai, gou dai le mwngz cij ndaej dai!”

Luz Bingz riu, “mwngz yawj, mwngz cungj dwg gangj dai.”

“Ndei, gou mbouj gangj lo.” Sung Yingjyiz naeuz, de got dawz Luz Bingz.

Songde doxumj doxgot, daj gyanghaemh daengz banhaet.

Sung Funghnenz caj Luz Bingz hawj bouxhek feibyoem liux le cij daj ndaw daeh dawzok mbaw bauqcej he, hawj Luz Bingz daengz ranzlaeng bae yawj.

Luz Bingz yawjraen aen siusik Meijgoz youq Yizbwnj gvengq yenzswjdan lo.

Sung Funghnenz gaendwk byaij haeuj ranzlaeng, sawqmwh fatyienh ranzninz cangh-feigyaeuj baez daih’ it bienq baenzneix cingjcaeз, ndaw uk de caenh siengj daengz danqhaenh, mbouj siengj daengz gijwnq. “Baenzneix couh deng lo, cingjcingj caezcaeз, ndei lai lo.”

Luz Bingz naeuz: “Mboujmiz maz saeh guh, couh soucaeb aen ranz lo.”

Sung Funghnenz naeuz: “Caj vunz Yizbwnj deuz lo, seng’ eiq bouqfeigyaeuj itdingh dauq ndei.”

Luz Bingz naeuz: “Gou mboujcaeз bae lumh gyaeujndoq najnaeuh vunz Yizbwnj lo.”

Sung Funghnenz naeuz: “Seizneix vunz Yizbwnj lijcaengz deuz, gaej dawzcoih gyoengqde, heuh guh gijmaz lij dwg aeu guh, bauj diuzmingh ceiq youqgaenj, mwngz gangj dwg lwi?”

“Ranz lij soucaeb baenz cingjcaeз, gou couh dwg mbouj siengj dai.” Luz Bingz cim aen congз naeuz. Gwnз congз seizneix gaenq mboujmiz saek vunz lo, hoeng daengx uk de cungj dwg Sung Yingjyiz, baeз siengj daengз caeuq dahngeih ranз Sung youq gwnз congз doxgot doxumj doxcup doxej baenz hwnз, de couh ninз mbouj ndaek.

Seizneix daxboh dahngeih couh youq henz ndang, hoeng de lumj yawj mbouj raen nei.

Bing Yizbwnj ndaw ranзbing cungj naiq-nuekneuk, lumjbaenz yaek daengз ngoenz dai nei. Sam diemjcung gaxgonq, gyoengqde gonqlaeng sou daengз song faenh minghlingh, cungj dwg gangj gij saeh doxdoengз, couhdwg mboujmiz diuzgen nyinhsaw. Giz mbouj doxdoengз dwg faenh he dwg Yizbwnj Denhvangз fat gvaqdaeuj, faenh he dwg Cungguck cwngfuj fat hawj. Daj seizhaenx hwnj, gyoengqde mboujndaej caiq hoenxcienqg, youq ndaw ranзbing caj ginhdui Cungguck daeuj ciepsouh nyinhsaw.

(6)